



ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Daniely Zemanové a soudců Zdeňka Kühna a Miloslava Výborného v právní věci žalobce: **P. R.**, zast. JUDr. Viktorem Kvíčalou, advokátem se sídlem nám. T. G. Masaryka 195/18, Prostějov, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 1292/25, Praha 5, proti rozhodnutí žalované ze dne 13. 2. 2015, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 12. 5. 2015, čj. 22 Ad 15/2015-21,

t a k t o :

Usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 12. 5. 2015, čj. 22 Ad 15/2015-21, **se ruší** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I.

Vymezení věci a argumenty kasační stížnosti

[1] Podáním ze dne 12. 4. 2015 žalobce navrhl, aby mu Krajský soud v Brně (dále jen „krajský soud“) ustanovil zástupce – advokáta pro řízení o jeho žalobě ze dne 2. 4. 2015. V podání ze dne 24. 4. 2015 žalobce konkrétně požadoval, aby jeho zástupkyní byla ustanovena JUDr. Blanka Schöblová, jelikož sídlí v Brně, zastupuje žalobce i v jiných kauzách a jeho případ dobře zná. Krajský soud v záhlaví označeným usnesením ustanovil žalobci bez bližšího odůvodnění zástupcem JUDr. Viktora Kvíčalu.

[2] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) v kasační stížnosti, resp. jejím doplnění, proti tomuto usnesení namítl primárně jeho nepřezkoumatelnost, neboť krajský soud se nikterak nevypořádal s jeho návrhem na ustanovení konkrétní advokátky, a zopakoval důvody, proč právě tuto advokátku ve své žádosti navrhoval. Poukázal také na usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 12. 2013, čj. 3 Ads 97/2013-11 a čj. 3 Ads 98/2013-11, jimiž mu pro řízení o jím podaných kasačních stížnostech byla ustanovena zástupkyní právě shora

jmenovaná advokátka. Stěžovatel navrhl, aby Nejvyšší správní soud nyní napadené usnesení krajského soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

[3] Žalovaná vyjádření ke kasační stížnosti nepodala.

II.

Právní hodnocení Nejvyššího správního soudu

[4] Nejvyšší správní soud nenalezl žádné formální vady či překážky projednatelnosti kasační stížnosti, a proto přezkoumal jí napadené usnesení krajského soudu v rozsahu a v rámci kasační stížností uplatněných důvodů, zkoumaje přitom, zda napadené rozhodnutí či jemu předcházející řízení netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti [§ 109 odst. 3 a 4 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále též jen „s. ř. s.“)]. Důvodné kasační stížnosti vyhověl na základě úvah dále vyložených.

[5] Dle rozsudku rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 12. 2009, čj. 7 Azs 24/2008-141, č. 1995/2010 Sb. NSS, jestliže „navrhne účastník řízení ustanovit svým zástupcem konkrétní osobu a zjistí-li soud, že tento návrh je opřen o rozumné a věcně oprávněné důvody, pak [...] je namístě zpravidla takovému návrhu vyhovět. Důvodem pro nevyhovění návrhu na ustanovení konkrétního zástupce mohou být především okolnosti, které svojí povahou či významem převažují nad respektováním rozumných a věcně oprávněných důvodů, které účastník uvedl ve svém návrhu. Takovými situacemi, kdy nebude vhodné návrhu na ustanovení konkrétního zástupce vyhovět, bude například to, že vzhledem k místu konání soudního řízení či k místu pobytu účastníka řízení by komunikace zástupce se soudem, s účastníkem řízení či s jinými osobami narážela na neúměrné obtíže, nebo to, že navrhovaný zástupce je toho času zaneprázdněn poskytováním právní pomoci jiným osobám a není schopen se věci účastníka řízení věnovat s potřebnou péčí. V tomto ohledu je nicméně třeba trvat na tom, že pokud soud návrhu účastníka řízení na ustanovení konkrétního zástupce nevyhoví, je povinen své rozhodnutí přezkoumatelným způsobem odůvodnit.“

[6] Krajský soud však v napadeném usnesení pouze konkretizoval podání, jimiž stěžovatel o ustanovení zástupce požádal a uvedl jen tolik, že „žalobce prokázal (příloženými doklady č.l. 9.17) skutečnost, že jsou v jeho případě dány předpoklady pro osvobození od soudních poplatků, resp. pro ustanovení zástupce, [pročež] rozhodl soud podle ustanovení § 35 odst. 8, věty první, soudního řádu správního tak, jak je ve výroku tohoto usnesení uvedeno.“ Otázkou, proč stěžovateli ustanovil zástupcem pro žalobní řízení JUDr. Viktora Kvíčalu a nikoli stěžovatelem navrhovanou JUDr. Blanku Schöblovou, se však krajský soud nikterak nezabýval. Odůvodnění napadeného usnesení proto nesplňuje nároky na ně shora citovaným rozsudkem rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu kladené.

[7] Vzhledem k tomu, že již toto pochybení postačuje ke zrušení napadeného usnesení, Nejvyšší správní soud se zbylými námitkami stěžovatele pro nadbytečnost již nezabýval.

III.

Závěr a náklady řízení

[8] Nejvyšší správní soud proto v záhlaví označené rozhodnutí krajského soudu zrušil pro nepřezkoumatelnost dle § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s. a věc mu vrátil k dalšímu řízení. O věci Nejvyšší správní soud rozhodl bez jednání postupem podle § 109 odst. 2 s. ř. s.

pokračování

[9] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodne krajský soud v rozhodnutí o věci samé (§ 110 odst. 3 s. ř. s.).

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 6. srpna 2015

Daniela Zemanová
předsedkyně senátu